

«Κρήτη»

Ποίημα του Κωστή Φραγκούλη-Ανταίου
Απαγγέλλει η Σοφία Ι. Φραγκούλη

Άγρια πού' ναι τα Σφακιά, ήμερη πού' ναι η Στεία!
Όμορφη κι ακατάδεκτη αφού' ναι όλη η Κρήτη!
Με τα καλά το Ρέθεμνος, τα τζεβαίργια η Χώρα,
με τσ' αρχοντιές τως τα Χανιά, τα ξόμπλια το Λασίθι,
γιαλό κι αόρι καρπερή, καλόγαλη, αντρογέννα.
Από ψηλά να τη θωρείς, να τηνε ποθαμάζεις
και κάτω να την πορπατείς, να μην την ποχορταίνεις!
Καράβι γοργοτάξιδο στη μέση του πελάγου,
με τσι καιρούς να πολεμά, με τ' αφρισμένο κύμα,
με τσι ρουφήχτρες του γιαλού, με τα στοιχειά τ' ανέμου.
Και μια ψηλά να σκώνεται, μια στα βαθιά να πηαίνει,
παντοτινά τζη αφήφιστα τη θάλασσα να σκίζει,
ορθόπλωρη, απροσκύνητη, περήφανη, αντρειωμένη!
Και να δοξάζεις τον Θεό - το μόνο που λογιάζει,
που ναύτη σε κατάσταινε σ' έτοιιο γερό καράβι!